Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 32 (816) * joi 10 august 1961 * 8 pagini 30 bani

La 6 august 1961, ora 9,00 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietică a fost lansată pe o orbită de Satelit al Pămîntului nava cosmică „Vostok-2". Nava „Vostok-2" a fost pilotată de cetățeanul Uniunii Sovietice, pilotul cosmonaut maiorul GHERMAN STEPANOVICI TITOV

(Citiți amănunte în pag. 6-a)

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne în Uniunea Sovietică

Continuîndu-și vizita în Uniunea Sovietică, delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a sosit în ziua de 6 august la Leningrad, leagănul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, orașul-erou a cărui vitejie și frumusețe sînt cunoscute în lumea întreagă.

Oaspeții au fost întîmpinați de Ivan Spiridonov, prim-secretar al Comitetului regional Leningrad al P.C.U.S., de activiști cu munci de răspundere.

Zeci de mii de leningrădeni au ieșit pe întregul parcurs să salute pe solii poporului romîn.

În seara aceleiași zile a avut loc la Leningrad un dineu în cinstea oaspeților.

La 7 august, delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne a sosit în orașul Tbilisi.

Următorul oraș ce va fi vizitat este Kievul, capitala Ucrainei sovietice.

La sosirea în gara din Leningrad.

O aniversare glorioasă

Se împlinesc la 15 august trei decenii de la apariția primului număr al ziarului „Scînteia", organ al C.C. al P.M.R.

Din acel miez fierbinte de august, cînd primul număr a ieșit la lumină în condiții grele, de cruntă ilegalitate, ziarul „Scînteia" a străbătut o cale lungă și glorioasă, ducînd în mijlocul poporului cuvîntul înflăcărat, de luptă al partidului. Prigoana cumplită, organizată de copoii guvernelor burghezo-moșierești împotriva clasei muncitoare, împotriva luptătorilor care răspîndeau în mase „Scînteia" ilegală, n-a putut să-i frîngă zborul. Cuvîntul luminos, însuflețitor al partidului ajungea la timp în mijlocul maselor, răzbătînd și dincolo de zidurile grele ale închisorilor. „Scînteia" a însuflețit lupta dîrză a clasei muncitoare împotriva exploatării, împotriva fascismului, pentru libertate și o viață mai bună.

După eliberare, „Scînteia" a mobilizat zi de zi masele de oameni ai muncii la lupta pentru construirea socialismului. Far luminos, însuflețitor, „Scînteia" e așteptată cu nerăbdare astăzi în casa muncitorului din fabrică, a țăranului colectivist, în cea a muncitorului forestier care lucrează departe, în vîrful munților, și a tuturor oamenilor muncii care participă cu însuflețire la desăvîrșirea construirii socialismului în țara noastră.

Cu prilejul glorioasei aniversări, colectivul redacțional, sutele de mii de mici cititori ai gazetei „Scînteia pionierului", urează ziarului „Scînteia", organ al C.C. al P.M.R., noi succese în lupta pentru continua înflorire a patriei noastre socialiste.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

O întîlnire emoționantă

Astăzi, la Școala medie nr. 25 din Capitală, e zi de tabără. Nu însă o zi obișnuită. Pionierii, îmbrăcați de sărbătoare, au venit mai devreme ca de obicei și nerăbdători, au început pregătirile pentru întîmpinarea unui oaspete drag: tovarășul colonel Gheorghe Tăușan.

★

În sala cea mare, pe ale cărei ferestre lumina pătrunde caldă și veselă, e o liniște deplină. Zeci de perechi de ochi urmăresc cu atenție pe tovarășul din fața lor care, cu glasul domol, îi poartă cu gîndul în urmă cu 17 ani, cînd în cartea istoriei patriei noastre au fost înscrise cu litere de aur faptele mărețelor zile ale lui august 1944. Dar să-l ascultăm împreună:

— ...În timp ce armatele sovietice victorioase înaintau cu repeziciune nimicindu-i pe hitleriștii cotropitori, Partidul Comunist Romîn, cu dragostea sa fierbinte pentru patrie, pentru libertate... a organizat și condus insurecția armată și a mobilizat masele populare la 23 August 1944 la înfăptuirea ei, doborînd dictatura militară fascistă care domnea în țară.

În acele zile fierbinți de august, comuniștii, muncitori din fabrici și uzine, înarmați, împreună cu armatele romîne care au întors armele împotriva hitleriștilor, au înscris cu sîngele lor pagini de eroism în istoria patriei.

Nenumărate au fost faptele de eroism de care au dat dovadă soldații și muncitorii...

...Pe aeroportul Băneasa nu se aflau decît puțini ostași din bateria sublocotenentului Virgil Sălăjan. Tancuri hitleriste amenințau să pătrundă prin șoseaua Băneasa în Capitală. Cu dragoste fierbinte de patrie și cu ură față de hitleriști, mănunchiul de ostași romîni au apărat cu dîrzenie șoseaua pînă la sosirea ajutoarelor. Ostașii bateriei conduse de sublocotenentul Sălăjan, au căzut cu toți în luptă, alături de comandantul lor, dar fapta vitejească săvîrșită de el nu va fi uitată niciodată.

...Cu prețul multor vieți, continuă tovarășul colonel, au apărat muncitorii și ostașii, șoseaua Alexandria, bariera Șerban Vodă. Muncitorii de la Ploiești, conduși de electricianul Nicolae Stănică, cei din Tohanii Brașovului și din alte orașe din țară au dat dovadă de mult patriotism și spirit de sacrificiu.

23 August 1944 a devenit, dragi copii, cea mai mare sărbătoare a poporului nostru. Ea ne-a deschis drumul spre mărețele înfăptuiri ale construirii socialismului în patria noastră. Sub conducerea partidului nostru drag, poporul muncitor își făurește zi de zi o viață tot mai fericită, tot mai îmbelșugată.

În focul războiului dus împotriva fascismului s-a făurit frăția de arme romîno-sovietică, s-a întărit prietenia frățească a poporului nostru cu măreața țară a socialismului victorios, Uniunea Sovietică. Poporul nostru poartă o recunoștință fierbinte față de Armata Sovietică eliberatoare, ai cărei ostași și-au dat sîngele pentru eliberarea țării noastre.

Tovarășul colonel Gheorghe Tăușan și-a încheiat cuvîntul dar în sală e încă liniște. Pionierii parcă mai așteaptă să li se povestească în continuare. Tovarășul Tăușan însă le-a pregătit și o surpriză: din servietă a scos un teanc de fotografii reprezentînd aspecte din timpul insurecției armate. Copiii le trec din mînă în mînă și le privesc cu atenție. Pionierul Simionescu Nelu din clasa a V-a, mulțumește apoi călduros tovarășului colonel pentru emoționanta expunere și îi înmînează o cravată pionierească împreună cu insigna și multe, multe flori. Apoi îl invită să asiste la un frumos program artistic compus din cîntece și recitări despre patrie și partid, cîntece populare romînești și sovietice.

E. ROȘCA

Pentru noul an școlar

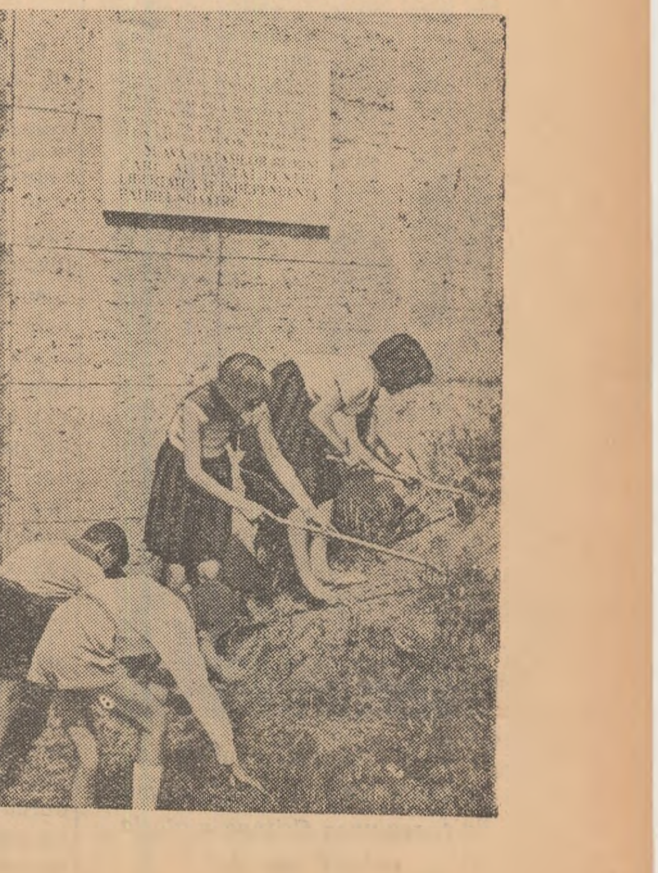
În multe din satele și orașele patriei noastre pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar sînt în toi. În satele Țibrinu și Gherghina, regiunea Dobrogea se lucrează la electrificarea școlilor. Lucrările vor fi terminate pînă la 23 August.

★

În Capitală se vor da în folosință 9 școli de 7 ani construite în acest an. Fiecare dispune de un număr de 16 sau 24 săli de clasă și laboratoare. Pregătirile pentru deschiderea anului de învățămînt se află în plină desfășurare în toate școlile. Se fac reparații capitale și curente. Se completează materialul didactic, utilajele de laborator, în așa fel ca pînă la 23 August pregătirile să fie terminate.

Cinstind memoria eroilor patriei

Într-una din zilele de tabără, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 7 din Băneasa au ieșit să îngrijească locul din preajma plăcii comemorative de la podul Băneasa, ridicată în memoria celor căzuți în luptele pentru apărarea Bucureștiului în zilele lui august 1944.

Din viața pionierească

PREGĂTIRI

Pretutindeni în țara noastră întîlnești atmosfera pregătirilor pentru marea noastră sărbătoare de la 23 August. Și copiii de pe întreg cuprinsul țării noastre vor ca prin faptele lor, prin contribuția pe care-o pot aduce, să cinstească așa cum se cuvine marea sărbătoare a poporului nostru.

Așa, de pildă, am aflat că pionierii din orașul Brașov se ocupă de îngrijirea monumentelor și a cimitirelor eroilor care, luptînd, și-au dat viața pentru eliberarea țării de sub jugul greu al fascismului.

În taberele locale și în cluburile de pe raza orașului Brașov se vor organiza concursuri cu tema: **„Lupta maselor populare sub conducerea Partidului Comunist Romîn, pentru eliberarea țării de sub jugul fascist".** Și cînd în zilele de tabără am auzit pionieri slăvind în cîntece și poezii partidul nostru, care ne-a condus cu mîna lui puternică pe drumul eliberării, știam că acolo se fac pregătiri în vederea adunării festive ce va avea loc în cinstea zilei de 23 August.

La 23 August, împrejurul focului de tabără, copiii vor cinsti memoria eroilor, vor cînta vitejia părinților care cu arma în mînă au izgonit fiara fascistă și au apărat diminețile însorite ale copiilor. Atunci, în zorii zilei de 23 August, 1.200 pionieri din orașul Brașov vor aștepta nerăbdători deschiderea demonstrației oamenilor muncii. Pentru că atunci, copiii, zîmbind soarelui, cu cravatele fluturînd, vor mulțumi din toată inima partidului pentru zilele însorite ale copilăriei, pentru fericirea de a trăi în scumpa noastră patrie

OANA MAGDU

Intîlnire la... prisacă

Intr-unul din lanurile întinse de floarea-soarelui, zumzetul albinelor a fost acoperit de glasuri vesele. Ce s-a întîmplat? Astăzi au venit pionierii chiar aici la... „reședința" de vară a albinelor. Prisaca gospodăriei agricole colective „13 Iunie" din Odaia-Manolache e la începutul activității sale. Succesele însă au și început să se arate. Gospodăria are 56 stupi care vor da între 15—20 kg miere fiecare. Și despre munca cu albinele, aceste ființe harnice, despre succesele acestei activități au fost dornici să afle pionierii din Vînători. De aceea, aflînd despre Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C. C. al Partidului Muncitoresc Romîn, au hotărît să se ocupe și ei de creșterea albinelor. Pentru început s-au dus la prisacă. Și au avut ce afla.. Lîngă un stup, utemistul Ene Drăgușin le-a explicat cu multe amănunte că în primăvară se face „despachetarea", că apoi se transportă stupii, le-a spus cum se scoate mierea și cîte altele. Auditorii sînt însă foarte curioși.

— Albinele se îmbolnăvesc?

— Cîte sînt într-un stup?

Intrebările vin unele după altele, la fel și răspunsurile.

Intîlnirea pionierilor din comuna Vînători cu utemistul Ene Drăgușin, prisăcarul gospodăriei, este numai începutul unei activități viitoare. Și după sîrguința cu care copiii se pregătesc credem că va fi o activitate rodnică.

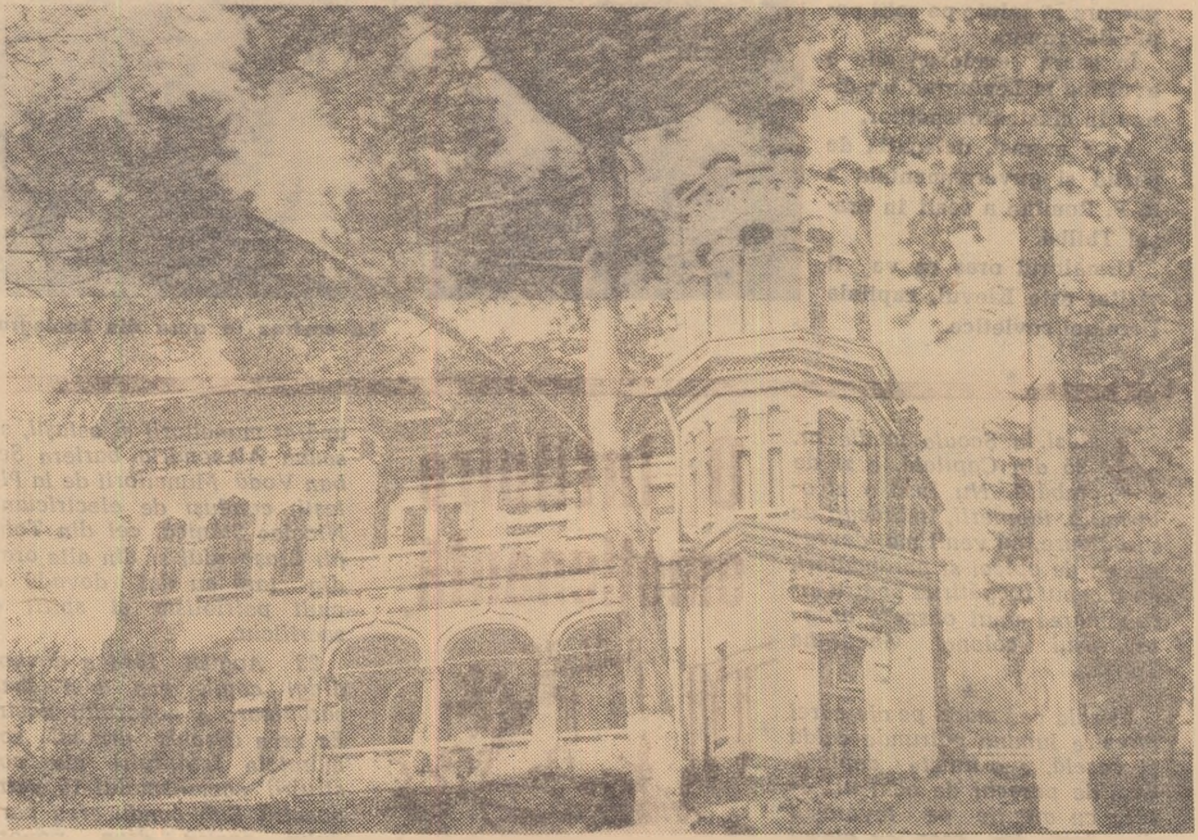

CRISTINA ANDREI

V E Ș T I

În satul Dărîmați, raionul Rîmnicu Sărat, pionierii pregătesc, în cinstea zilei de 23 August, un frumos program artistic. Astfel au fost selecționați în vederea recitărilor Socol Petre, Berescu Elena, Bucur Mioara și alții. De asemenea, pionierii pregătesc cele mai frumoase cîntece pionierești. Interesante sînt și dansurile populare cu specific local ca Spoitorița, Ciuleandra, Romanul.

Pionierii din orașul Buzău, în perioada zilelor de tabără, au strîns, în cinstea zilei de 23 August, 18.000 kg fier vechi. În această acțiune patriotică pot fi considerate fruntașe Școala de 7 ani nr. 8 care a strîns 2.400 kg și Școala de 7 ani nr. 2 care a colectat 1.300 kg. De asemenea, au mai strîns fier vechi și pionierii din comuna Vadul Pașii, care au colectat 1.500 kg. Pionierii din comuna Simileanca au strîns și ei 1.000 kg de fier vechi.

Vă place? E o fotografie reușită! Ea a fost executată de pionierul Roman Corneliu *de la Școala de 7 ani nr. 2 din* Cîmpulung Muscel, *regiunea* Argeș *și reprezintă* exteriorul Casei pionierilor *din oraș.*

Pionierii din tabăra locală de la Școala de 7 ani din comuna Balc, regiunea Crișana ajută la strînsul macului.

La Dîmbul Morii

In tabăra de la Dîmbul Morii am găsit 80 de pionieri și școlari din orașul Sibiu. Erau veseli, zgomotoși, cu o foarte mare poftă de mîncare, unii răgușiți din cauza cîntecelor și strigătelor, (concurența cu ecoul munților era o probă viu disputată la Dîmbul Morii). Intr-un cuvînt — copii sănătoși, care s-au bucurat din plin de zilele minunate ale vacanței. I-am cunoscut pe cîțiva dintre ei: Moldovan Ghiță, care era de gardă în ziua ultimă a taberei și care, cu o voce de bas, m-a rugat să mă legitimez înainte de-a intra în tabără; Cibu Marcela, fata care recită foarte frumos; Tudor Teodora, fata care cîntă frumos; Gore (Marcu Grigore) gornistul și fotbalistul nr. 1 al taberei; Florea Mircea — cel mai bun povestitor al taberei (în fiecare seară, Mircea, în dormitorul său, trebuia să spună povești ca să-și poată adormi... colegii).

— Care-i amintirea care va rămîne cea mai puternică din zilele de tabără M-am adresat copiilor din fața mea.

— Faptul că am făcut grozav de multe excursii: am fost la cabana Bonloc, de unde-am văzut tot Brașovul, apoi în comuna Noua, unde-am vizitat grădina zoologică, ștrandul și ne-am plimbat cu barca pe lac. Am mai vizitat noul cartier și locuințele muncitorilor de la Uzinele „Steagul Roșu" din Brașov. Horia Irimia, care a venit în timp ce discutam, a ținut să ne spună că cea mai frumoasă excursie rămîne totuși, cea organizată în vederea trecerii uneia din condițiile prevăzute pentru obținerea distincției pionierești, la Șapte Scări.

M-am despărțit de micii mei prieteni cu imaginea chipului lor sănătos, vesel, plin de vise și siguranța: aceștia sînt copiii patriei noastre.

E. S.

JOC

Alfabetul naturaliștilor

La joc poate participa o grupă de pionieri (și în acest caz rezolvarea este individuală), sau un detașament (și de astă dată rezolvarea se face pe grupe).

Jocul se desfășoară mai ales cu ocazia excursiilor în cadrul cărora pionierii sînt puși ca, din loc în loc, să rezolve anumite probleme. Una dintre aceste probleme poate fi și descifrarea unui bilețel scris nu cu litere, ci cu... plante. În acest scop, conducătorul jocului selecționează un număr suficient de plante întregi sau numai frunze ori flori de pădure, oarecum cunoscute de pionieri. Din aceste plante se formează un alfabet cu care se poate scrie cifrat. Alfabetul se formează astfel: fiecare plantă sau parte a ei formează cîte o literă și anume prima literă a denumirii ce o poartă. De exemplu, frunza de fag ne dă litera F, cea de pin litera P, cea de arin A și așa mai departe.

Din plantele alese se formează textul de descifrat.

În locul unde se găsește așezată scrisoarea cifrată se află un arbitru care are sarcina de a observa mersul descifrării primind totodată textul transcris în litere.

Pentru descifrare se acordă un timp proporțional cu lungimea textului.

Cîștigă pionierul sau grupa care a reușit să descifreze corect textul în cel mai scurt timp.

Acțiuni pionierești

Galați, popas al excursioniștilor

Bine ați venit, prieteni! Vreți să ne cunoașteți orașul? Poftiți, priviți prezentul, imaginați-vă viitorul, iar dacă vreți să aflați despre trecut sînt foarte mulți cei care au dus-o greu, care au trăit în cocioabe și munceau din zori și pînă-n noapte pentru o coajă de pîine. Ei pot să vă povestească despre trecut.

Veniți, prieteni! Începutul călătoriei prin Galați, să-l facem cu... viitorul, care deja a început să devină prezent.

— Aici — le spune tovarășul Nicolae Aftet, cel care a avut cinstea de a săpa prima cupă de pămînt — va fi forja, aci — turnătoria.

În jur, miriște întinsă. Ultima recoltă a fost culeasă, iar acum... Excavatoare, buldozere și alte mașini lucrează de zor. Privirile celor prezenți măsoară întinderile nemărginite. Peste cîțiva ani aici va fi marele Combinat Siderurgic, — cel mai important obiectiv al planului șesenal.

Să ne întoarcem la prezent. Prin centrul orașului trec rînduri de excursioniști. Privesc blocurile noi, își notează în carnețele, fac fotografii. Iată, aici, lîngă blocurile H și I, ce și-au dat jos de curînd schelele, s-au întîlnit pionierii bîrlădeni veniți în excursie, cu cei din raionul Alexandria, regiunea București. Au făcut împreună schimb de impresii, au vorbit fiecare despre orașul natal, apoi s-au despărțit.

— Acum unde mergeți? — au întrebat cei din Bîrlad.

— La ora 11 avem programată vizita la Șantierele navale Galați, — au răspuns cei din Alexandria.

Galați, popas al excursioniștilor. Pionierii veniți din diferite colțuri ale țării, vizitează întreprinderile textile, Uzinele „Nicolae Cristea", vin să cunoască orașul, munca entuziastă a harnicilor muncitori gălățeni.

GETA COSTIN

O NOUĂ ȘCOALĂ

O nouă școală, u[n] nou lăcaș de cul[tu]ră. In satul Criv[...] comuna Vîrvoru, r[a]ionul Craiova, șco[la]rii vor învăța a[n]ul acesta într-u[n] local nou.

Bine ați venit

— Bine v-am găsit, tovarășe președinte. Avem o rugăminte, — a zis una dintre pioniere.

— Bine ați venit, dar ce rugăminte aveți?

Pioniera Popa Puica a ieșit în fața grupului și cu o ușoară sfială în glas a spus:

— Noi știm că a fost aranjat în primăvara aceasta terenul din fața sediului, dar am văzut că de atunci și pînă acum au crescut multe buruieni. Noi vă rugăm să ne dați voie să curățim noi locul de aceste nepoftite. Președintele a zîmbit, a deschis poarta și i-a poftit pe toți în curtea gospodăriei colective.

— Acum să începem treaba, a spus Popa Puica. Și toți s-au aplecat asupra pirului ce crescuse mare și puternic și asupra pălămidei și a altor buruieni.

— Ați face bine să faceți șotii dar să și lucrați — le spuse Popa Puica lui Matei și Gheorghiță, care nu se prea țineau de lucru. Matei și Gheorghiță au fost tot așa de veseli și a doua zi dar s-au apucat de muncă.

— Cum ați făcut voi, Matei, de v-ați schimbat așa, deodată, i-a întrebat Ungureanu Viorica. Matei, uitîndu-se pe ascuns la prietenul său Gheorghiță, a spus:

— Doar n-o să stăm în urma voastră întotdeauna, sau vreți să fim ca înainte?

Au terminat de săpat rondurile de flori, au mai sădit și flori și apoi le-au udat. Cu ajutorul tovarășului președinte al gospodăriei au aranjat un gărduț de scînduri pentru ca florile sădite și udate de ei să nu fie deranjate de nimeni. Pionierii se pot mîndri, într-adevăr, cu rondurile de flori îngrijite de ei.

Mîine acești pionieri se vor număra cu siguranță printre viitorii colectiviști din G.A.C. — satul Dărîmați.

COPIII colectivei

În sala căminului cultural din comuna Hălchiu, raionul Sfîntu Gheorghe, pionierii care au absolvit clasa a VII-a s-au întîlnit cu tinerii colectiviști care nu cu mulți ani în urmă mai purtau la gît cravata roșie. Tovarășul Șincan Nicolae, tractorist la G.A.C. „11 Iunie 1948" — Hălchiu, le povestește copiilor despre munca sa. Le-a mai vorbit și Ion Voinescu, zootehnist fruntaș al gospodăriei.

După ce au ascultat cuvîntul invitaților, au vorbit pionierii-absolvenți.

— Anul acesta, după ce am terminat șapte clase m-am hotărît definitiv: rămîn în gospodărie. Acum, în vară, am lucrat în fiecare zi la grădina de legume, ajutîndu-mi părinții — a început Colțea Xenea să vorbească. La legat roșiile, la copilit, la recoltat zarzavaturi, la întreținerea plantelor, la săpat, la plivit, pretutindeni e nevoie de oameni cu dragoste de muncă, cu price-pere...

— Și eu m-am hotărît să rămîn în colectivă — spune Potlogea Veronica. Vara asta, am lucrat la cîmpul mare, cu sora mea, mai mare, Silvia, la săpat și la secere. Mai îi auzeam pe unii copii năzuroși că arde soarele, că-i cald. Dar mie îmi place grozav de mult să văd lanurile pline, grele, cum intră sub cuțitul mașinii, cum se desprind boabele mari și frumoase de spice. Cum se umplu sacii gospodăriei cu boabele grîului muncit de ai noștri.

Și ochii Veronicăi străluceau de parcă acolo, sub ochii ei, se aflau întinderile de aur al holdelor colectivei.

— Eu nu rămîn în comun[ă]. Mă duc la școala de tracto[ri]riști de la Hărman — am afla[t] intențiile lui Mînjină Remus. Dar cum termin acolo, vin to[t] aici, la Hălchiu. Și Băncilă Lucia va rămîne în colectivă — adăugă Remus. Mi-a spus că acum, gata, s-a hotărît!...

Erau adunați în fața mea niște copii. Dar acești copii discutau cu maturitate despre drumul pe care vor merge. Știau precis care le este locul în viață. Vor face parte din marea familie a colectiviștilor din gospodăria care, în 1951 a pornit la drum cu 51 de familii și care are acum 624 familii și 1.800 ha, 184 case noi și multe încă în lucru, și care se mîndrește cu colectiviștii de frunte ca Ion Voicu, Gheorghe Cojocaru, Gheorghe Ercuș, Liss Albert, Ana Fieroiu ș.a. Generația de mîine a colectivei sînt acești copii harnici, pentru care colectiva înseamnă viața lor cu tot ce este mai frumos, mai nou, mai minunat.

E. SKIBINSKI

IANCA - ieri și azi

Mașina alerga cu viteză pe șoseaua asfaltată. Brăila rămăsese mult în urmă. În cabină, lîngă șofer, un bărbat de statură potrivită, cu tîmplele încărunțite de ani, cu o cicatrice adîncă pe obrazul stîng, privea cu nesaț cînd în stînga drumului, cînd în dreapta lui. Tăcea. Șoferul, vorbăreț de felul lui, căuta să înfiripe o discuție.

— Ați mai fost pe aici?

— Da, însă de mult! În timpul războiului, prin 44.

— Militar?

— Da... eram ostaș într-un regiment de infanterie. Iar astăzi sînt colectivist într-un sat din Ardeal.

În depărtare, încep să se contureze casele unui sat.

— Aici, la Ianca, te rog să oprești, vreau să cobor.

— Păi, parcă spuneați că mergeți pînă la Făurei.

— Da, însă mai tîrziu.

În centrul comunei șoferul opri, iar tovarășul său de drum coborî. După ce își strînseră mîinile cu putere, mașina porni mai departe.

Rămas singur în mijlocul șoselei, bărbatul cu cicatricea — urmă a războiului — privea de jur-împrejur și nu-i venea să creadă că se află în Ianca. Pe marginea șoselei asfaltate, — adevărate covoare de flori, nesfîrșit de lungi. Porni agale pe șosea. Se opri în dreptul unei case noi.

— Parcă aici stătea Dumitru Gațiu?!...

Cineva, care tocmai trecea prin dreptul lui, îi spuse:

— Și acum tot nea Dumitru stă aici, numai că și-a făcut casă nouă. Se așezară la taifas și nu mică îi fu mirarea cînd află că în întreaga comună s-au construit pînă acum peste 120 de case noi.

Privind casa, din cărămidă roșie, netencuită încă pe dinafară, în fața ochilor îi apăru imaginea tristă a satului din anii de mult. Parcă vedea în curtea căsuței acoperită cu paie, cu pereți șubrezi, gata să se dărîme, o droaie de copii jucîndu-se în țărînă. Nea Dumitru trebuia să trudească din greu pentru a amăgi foamea celor zece copii ai săi.

Ehei, drumețule, ca și țăranii din celelalte sate ale patriei și nea Dumitru Gațiu și-a făcut casă nouă. Are patru camere, și-a cumpărat mobilă și aparat de radio. Dar nu numai el, ci și copiii pe care tu i-ai văzut atunci jucîndu-se în țărînă. Nicolae Gațiu e astăzi colectivist fruntaș, șef de echipă într-o brigadă de cîmp a gospodăriei colective. Și el și-a făcut casă nouă, și fratele său, Ion.

Dar porni mai departe. La tot pasul case noi, cu flori în ferestre, îi încîntă privirea. Se opri din nou în dreptul fostului conac al lui Leonida Gusi, boierul hapsîn, avar, rău, care niciodată nu îngăduia vreunui țăran să-i rămînă dator. Deasupra porții de la intrare citi, plin de mîndrie: Gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin". Nici nu se putea o denumire mai potrivită. Toți țăranii din Ianca s-au convins că singurul drum care-i duce spre fericire și bunăstare, este drumul arătat de Lenin. Și pentru că sediul cel vechi a devenit neîncăpător, în comună se construiește un sediu mare și un club pentru colectiviști. În spatele fostului conac, azi sediul gospodăriei, pe o suprafață de 16 ha, s-au ridicat nenumărate construcții.

Privește cu admirație la fiecare și se minunează. O magazie pentru 80 de vagoane de cereale, atelier de rotărie, un teatru în aer liber. Bucură-te drumețule! Gospodăria colectivă din Ianca e de mult milionară! Dar, întoarce-ți privirea și de cealaltă parte a șoselei. Desigur, și fosta casă boierească pe care o vezi îți amintește de trecut, de viața plină de greutăți a țăranilor din Ianca. Astăzi, în această spațioasă clădire — Școala medie din Ianca — învață carte sute de copii.

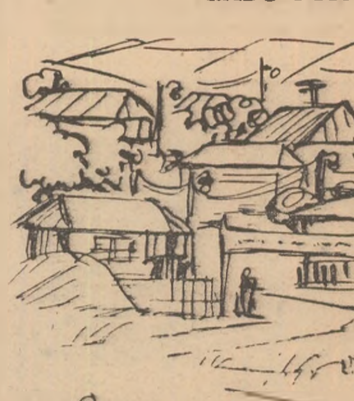
Pe șosea, un grup vesel de pionieri se îndreaptă spre căminul cultural. Se duc la ultimele repetiții în vederea serbării pentru 23 August. Drumețul merge încet în urma lor. Intră și el în sala de festivități și se așază pe neobservate pe un scaun din ultimul rînd. Repetiția a început:

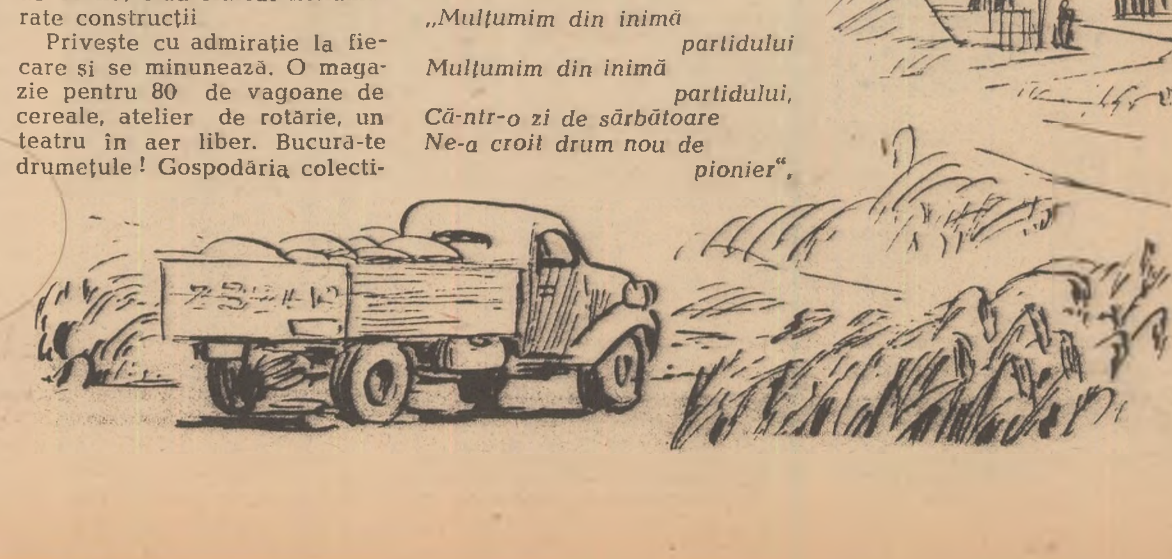
„Mulțumim din inimă
partidului
Mulțumim din inimă
partidului,
Că-ntr-o zi de sărbătoare
Ne-a croit drum nou de
pionier",

a izbucnit deodată cîntecul sincer al copiilor. Prin ei, prin tot ce văzuse în comună, îi apărea în față chipul nou al Iancăi de azi.

Și, ascultîndu-i pe copii, drumețul își dădu seama și mai bine cît de mult se schimbase comuna pe care el o cunoscuse cu 17 ani în urmă.

RADU POPA

Cinstind măreața sărbătoare

Animați de dorința fierbinte de a întîmpina măreața sărbătoare de la 23 August cu realizări tot mai frumoase, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării lucrează cu insuflețire. Așa, de pildă, oțelarii Combinatului metalurgic din Reșița, aflați în entuziaste întreceri socialiste, au elaborat de curînd cea de a 270-a șarjă rapidă. Pe primele locuri în această acțiune se află echipele avînd în frunte pe prim-topitorii Vasile Mocea și Florea Bălan.

Succese importante în muncă au obținut și muncitorii forestieri de la Ocolul Silvic Soveja. Folosind cu pricepere mijloacele mecanizate de muncă, funicularele și fierăstraiele mecanice, ei au reușit, numai la sortimentul fag, să dea peste plan 200 m. c. realizînd totodată economii în valoare de 500.000 lei. Printre fruntași se află Vasile Oancea, Gheorghe Sachelarie, Gheorghe Rîpel, Ion Mărășteanu și alții.

Harnicii colectiviști din gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin“ din comuna Giubega, raionul Băilești au pornit cu toate forțele la munca pentru terminarea cît mai grabnică a treierișului păioaselor de pe cele 400 ha. secerate. Cele mai bune rezultate le-au obținut colectiviștii Dumitru Constantin, Mihu Mihalache, Florea Cătană și alții.

Pe șantierele de construcții de noi școli din regiunea Hunedoara, se desfășoară o activitate însuflețită. In centrul miner Lonea, bunăoară, se fac ultimele lucrări de finisaj la noua școală medie cu 16 clase. Se apropie de sfîrșit lucrările la școlile de 7 ani din Uricani, din noul cartier al orașului Petroșeni, la cele din comunele de munte Șugag, Ohaba, Buruiene și altele. Astfel, mulți dintre copiii oamenilor muncii hunedoreni vor trăi curînd bucuria de a începe anul școlar în 140 săli de clasă nou construite.

Trei prietene

— O pereche de pantofi, vă rog! Treizeci și cinci, pentru băiat. S-au redus și aceștia maron, nu-i așa?...

— Da, costă cu 48 lei mai puțin, s-a redus aproape la jumătate prețul lor.

Mama plătește la casă, iar copilul, un băiețaș pistruiat și cu părul cam zburlit, încearcă pantofii și parcă nu se mai îndură să-i lase.

— Rămîn cu ei... „să le fac proba“ — glumește el, punînd în pachet sandalele descălțate.

Alături, la magazinul de textile de la noile blocuri Floreasca, aceiași animație ca și la încălțăminte. Și aci, noile reduceri de prețuri au făcut să fie tot mai mulți cei care se... înnoiesc.

Pe ușa magazinului tocmai ies trei pioniere, cu pachete în brațe. Coidun Mariana, Popa Mariana și Dumitrescu Elena.

— Mi-a promis mama o surpriză cînd mă întorc din tabără. Mi-a luat o rochiță — iat-o — spune veselă Coidun Mariana. Le-am luat și pe colegele mele s-o vadă. Doar împreună am fost la munte, în tabără. Elena vrea să-și ia și ea stofă de palton. S-a ieftinit mult — metrul costă cu 120 lei mai puțin...

Și Elena se uită cu înțeles în ochii mamei: în curînd se va înnoi și ea.

AL. PROFIRIU

ȘOFERUL

Lumina asfințitului împurpurase zarea și luneca stingîndu-se pe parbrizul mașinii, care alerga cu noi pe ulițele comunei Cărpiniș — Timișoara.

Șoferul conducea încîntat, cu capul dat puțin pe spate, privind atent. Tăcea. Intrăm pe ulița pavată. Pe stîlpii înălțați nu de mult, becurile încă nu se aprinseseră, dar sîrmele vibrau lovite de vîntul înserării.

Doi copii, o fetiță și un băiat, așteptau în dreptul unei porți înalte. O casă mare, nouă, cu ferestrele luminoase domina ograda și celelalte acareturi dimprejur.

— Sînt copiii mei și asta-i casa noastră, — îmi explică șoferul cînd copiii ne făcură semne cu mîinile.

— Frumoasă casă!

— Acum doi ani i-am pus temelia...

— Dar e mare, te-a costat...

— Omul se întinde cît îi este pătura, și la noi, în gospodărie, pătura este cît vrea omul să muncească, să și-o facă...

Il ascultam pe Ilie Tapu, șoferul gospodăriei, și priveam cîmpul secerat. Șirurile de clăi alergau în urma noastră, miriștile se roteau.

Șoferul povestea cu plăcere, îngînat de motorul mașinii.

— ...Anul trecut mi-am terminat căsuța, mi-am mobilat-o, acolo, ca omul. Am cîștigat bine — și bucate, și bani. Bucatele le-am adus cu camionul acasă și banii... tot cu camionul... — glumi el: i-am pus aici, în caseta asta, de bord... 9.300 lei!

Trenul sosi în gară, o dată cu noi.

— Păcat că nu e timp să fi oprit și la mine. V-aș fi povestit multe dar, iată trenul...

Un șuierat puternic îi acoperi vocea.

I-am strîns mîna și am sărit în vagon.

— Poftiți la toamnă pe la noi, să ne vedeți averea. Gospodăria colectivă a devenit milionară. Și noi, colectiviștii, cîte nu ne-om mai face pînă atunci...

Mă îndepărtam și mîinile lui mă chemau, îi vedeam chipul însuflețit de acea lumină pe care ți-o imprimă pe față bucuria muncii rodnice, traiul îmbelșugat.

N. BULGARU

Noile prețuri reduse au fost afișate. Cumpărătorii, cu aceiași bani, pot cumpăra acum produse mai multe, de bună calitate.

ZIUA MINERULUI

Sărbătorim Ziua minerului, ziua acelora care, coborînd sub pămînt la zeci și sute de metri adîncime, smulg naturii învinse imense bogății — cărbune și minereuri, „pîinea“ industriei noastre socialiste, înfloritoare.

Oamenii adîncurilor, minerii, care pe vremea capitaliștilor trudeau în întunericul abatajelor cîte 10—12 ore în șir, cu mijloace tehnice rudimentare, au în patria noastră liberă cu totul alte condiții de muncă și de trai, sînt înconjurați de dragostea întregului popor.

Datorită grijii partidului, în anii puterii populare s-a introdus pe scară largă mecanizarea minelor, fapt care a dus la ușurarea muncii minerilor, la creșterea producției. Minele au fost înzestrate cu numeroase mașini de extracție, cu mașini automate de încărcat cărbune, cu benzi transportoare și locomotive moderne de mină.

S-au construit pentru familiile minerilor mii și mii de apartamente confortabile, iar la Petroșeni, Uricani și Filipeștii de Pădure au apărut adevărate orășele minere. Minerii, ca și toți oamenii muncii din patria noastră duc o viață fericită, demnă de epoca noastră socialistă.

În abataj

Pe masa din sediul comitetului de partid am găsit un carnet în care un miner își notase:

„...Mina Petrila, orizontul 12, panoul C. Aci lucrează echipa condusă de ortacul Ioan Boțu. În primele 5 luni a dat peste plan 441 tone de cărbune. Azi, 7 mai, a luat steagul de echipă fruntașă pe sector“.

Cel care scrisese în carnet notase următoarele nume: Gheorghe Pochea, Ștefan Kiș, Pencea...

Strașnici oameni! Au salvat abatajul. Armăturile începuseră să trosnească. Presiunea creștea mereu. Muntelui, greu îi afli puterea; uriașul de piatră își are ciudățeniile lui, începe să-și facă mendrele cînd îl bănui mai puțin... Din boltă începuseră să se desprindă bucăți mari de pămînt, piatră și cărbune. Nu mai era timp de sfat și gîndire. Boțu își chemase tovarășii să dea bătălia de susținere a bolții.

Am aflat mai apoi cum se petrecuseră lucrurile...

— Armătura... aduceți butucii... răspundea ecoul.

Minerii au adus butucii. A început montarea lor. Lămpașele abia străpungeau întunericul. Armătura se întărea continuu. Pericolul a fost înlăturat. La orizontul 12, se lucrează iarăși normal. Cărbunele-i de bună calitate...

Am coborît în mină să-i văd pe cei ce au înfăptuit asemenea faptă.

Sub lumina purpurie a becurilor, vagonetele pline de cărbune alergau prin galerii.

Am ajuns la capătul uneia din ele. Am vrut să-i văd pe ortaci. Lucrau. I-am privit de aproape. Abia le-am zărit contururile mișcătoare ale trupurilor lor încordate.

Ochii lor aveau strălucire deosebită. Așa i-am văzut pe toți. Le auzeam parcă bătăile inimilor. Toate bătăile erau la fel.

Ortacii au meritat drapelul.

Cînd am ieșit la suprafață am închis ochii orbit de lumina zilei și-am exclamat cuvintele notate în carnetul acelui miner:

„Frumoasă și eroică e munca de miner“.

Popas la G.A.C. Greaca

Pe şantier

— *Ştiţi unde-l găsiţi? Pe şantier. Da, pe şantierul gospodăriei, acolo-i tovarăşul preşedinte. Mergeţi înainte pe şosea şi cum ieşiţi din sat, acolo-i.*

Şi cu aceasta, băiatul, îmbujorat la faţă ca focul, a încălecat pe bicicletă şi a plecat lăsînd o dîră îngustă de praf în urma lui...

Am ajuns pe şantierul colectiviştilor. Aci sînt viitoarele construcţii: magaziile de cereale, grajdurile, puierniţele, maternitatea pentru scroafe. Mergînd pe şantier, am fost întîmpinat de tovarăşul Gheorghe Bălan, preşedintele gospodăriei agricole colective „Elena Sîrbu" din comuna Greaca, raionul Olteniţa.

— Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. mi-a spus tovarăşul Bălan, i-a însufleţit şi pe colectiviştii din comuna noastră. Avem în plan să construim două grajduri pentru vite, o magazie în care să încapă peste 70 de vagoane cereale, o puierniţă şi o maternitate pentru scroafe. Toate acestea vor contribui la întărirea gospodăriei noastre, la bunăstarea colectiviştilor.

Incheind cu aceste cuvinte, tovarăşul preşedinte ne-a invitat la o altă brigadă a gospodăriei...

Brigada pescarilor

Aci l-am întîlnit pe moş Mihai, pescar de mai bine de 4 decenii. Pescuieşte de cînd era copil. Printre pescarii gospodăriei îl găsim şi pe Marin Criveteanu, un pescar tot atît de priceput şi destoinic. Amîndoi fac parte din brigada lui Victor. T. Gavrilă, brigadierul pescarilor.

— Noi avem de „vînat" în acest an peste 340 tone de peşte, — ne spune moş Mihai. Baza pescuitului este cu năvoadele. Sînt zile în care pescuim peste 2.000—3.000 kg peşte. Şi brigada noastră, ne spune moş Mihai, contribuie la întărirea gospodăriei colective.

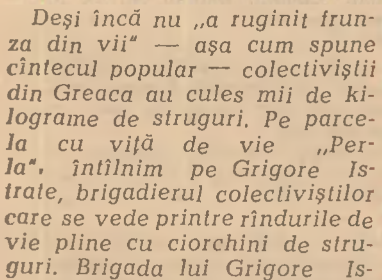
Ne-ar mai fi povestit multe din viaţa de pescar, moş Mihai, dar a plecat în larg...

La cules de vii

Deşi încă nu „a ruginit frunza din vii" — aşa cum spune cîntecul popular — colectiviştii din Greaca au cules mii de kilograme de struguri. Pe parcela cu viţă de vie „Perla", întîlnim pe Grigore Istrate, brigadierul colectiviştilor care se vede printre rîndurile de vie pline cu ciorchini de struguri. Brigada lui Grigore Istrate este fruntaşă. Numai în cîteva zile a cules peste 8.685 kg struguri, iar pe toată gospodăria s-a cules peste 15.000 kg struguri care au şi fost expediaţi în oraşele patriei noastre.

GR. MUŞAT

LA CULES DE STRUGURI

Comunismul, visul de aur al omenirii — un ţel apropiat

Cu cîteva zile în urmă a fost publicat proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care a proclamat: *Actuala generaţie a poporului sovietic va trăi în comunism.*

De veacuri, oamenii de pe întreg pămîntul au visat la o viaţă fericită. Cu peste o sută de ani în urmă, Karl Marx şi Friedrich Engels au scos la lumină o cărticică ce valorează cît volume întregi — „Manifestul Partidului Comunist" — primul program de luptă al proletariatului. Ei nu numai că au prevăzut ziua noastră de azi, ci au indicat şi calea luptei pentru comunism. Chemîndu-i la luptă pe muncitorii de pretutindeni, Manifestul se încheia cu acest minunat apel „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!".

Comunismul, spuneau K. Marx şi F. Engels, nu este numai un vis frumos, ci el este un fenomen istoric. După cum ziua urmează nopţii, tot aşa şi capitalismul — societate bazată pe exploatarea omului de către om — trebuie inevitabil înlocuit de societatea comunistă — domnia egalităţii, bunăstării şi înţelepciunii.

Pentru comunism trebuie să te lupţi. Comunismul este cucerit prin luptă.

Milioane de oameni din toate ţările lumii au luptat cu eroism împotriva duşmanilor poporului muncitor. Drumul acesta a fost greu şi spinos. Au fost vărsate rîuri de sînge, vieţile unor oameni minunaţi au pierit, jertfindu-se, pe baricadele Comunei din Paris, în luptele de neuitat purtate pentru victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, în luptele grele pentru libertate din atîtea şi atîtea ţări ale lumii.

In U.R.S.S., eroica luptă a clasei muncitoare şi a ţărănimii, condusă de marele Lenin, a fost încununată de un succes deplin. Partidul Comunist al lui Lenin şi-a înfăptuit primul program. A fost tradus în viaţă şi al doilea program, de asemenea elaborat de marele Lenin: în U.R.S.S. socialismul a biruit pe deplin şi definitiv.

Şi iată că eroicul Partid Comunist al U.R.S.S. îşi propune acum un nou program — programul construirii comunismului. Comunismul instaurează pe pămînt Pacea, Munca, Libertatea, Egalitatea şi Fericirea tuturor popoarelor. Iată de ce, citind proiectul de Program al P.C.U.S., se bucură nu numai oamenii sovietici şi noi, cei care facem parte din marea familie a ţărilor socialiste, ci şi oamenii cinstiţi de pe întreg globul pămîntesc.

Acesta este un program grandios! Peste 20 de ani, în U.R.S.S. va fi construită în linii mari societatea comunistă. Vei fi auzit, cititorule, măreţele cuvinte ale lui Vladimir Ilici Lenin: „Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii ţări". Şi P.C.U.S. şi-a propus ca în acest răstimp să electrifice întreaga ţară sovietică. Aceasta va da posibilitatea ridicării atît de mult a producţiei statului sovietic, încît U.R.S.S. va întrece, în ce priveşte producţia pe cap de locuitor, cele mai dezvoltate ţări capitaliste.

Veniturile pe cap de locuitor vor creşte în 20 de ani de peste trei ori şi jumătate.

In Uniunea Sovietică se va realiza învăţămîntul mediu obligatoriu şi oricine va dori va putea învăţa gratuit în şcolile internat. Omul sovietic va primi fără plată medicamentele, se va putea trata — fără a plăti un ban — în sanatorii şi va călători gratuit cu metroul, tramvaiul, autobuzul sau troleibuzul.

Fiecare familie va locui într-un apartament confortabil, avînd gazele, apa şi încălzirea fără plată. *In U.R.S.S. va fi cel mai înalt nivel de viaţă din lume.*

In minunata ţară a comunismului — U.R.S.S. — vor dispare, treptat, deosebirile între oraş şi sat. Oamenii se vor dezvolta multilateral. Se va realiza principiul: „De la fiecare, după capacităţi — fiecăruia după nevoile sale".

Acesta este programul vieţii şi muncii întregului popor sovietic, programul fiecărui om sovietic.

Partidul se gîndeşte la educarea poporului sovietic, la dezvoltarea forţelor şi aptitudinilor sale spirituale. Programul P.C.U.S. trasează un adevărat cod moral al constructorilor societăţii comuniste, care cuprinde de asemenea principii morale:

— devotament faţă de cauza comunismului, dragostea faţă de patria socialistă, faţă de ţările socialismului;

— munca conştiincioasă pentru binele societăţii: cine nu munceşte, nu mănîncă;

— grija fiecăruia pentru păstrarea şi sporirea patrimoniului obştesc;

— înalta conştiinţă a datoriei obşteşti, intoleranţa faţă de încălcările intereselor obşteşti;

— colectivismul şi ajutorul reciproc tovărăşesc; fiecare pentru toţi, toţi pentru unul;

— relaţii umane şi respect reciproc între oameni; oamenii să aibă unul faţă de altul o atitudine de prieten, de tovarăş şi frate;

— cinste şi sinceritate, puritate morală, simplitate şi modestie în viaţa obştească şi personală;

— respect reciproc în familie, grijă pentru educarea copiilor;

— intransigenţa faţă de nedreptate, trîndăvie, necinste, carierism;

— prietenie şi frăţie între toate popoarele U.R.S.S., intoleranţă faţă de ura naţională şi de rasă;

— intransigenţă faţă de duşmanii comunismului ai cauzei păcii şi libertăţii popoarelor;

— solidaritate frăţească cu oamenii muncii din toate ţările, cu toate popoarele.

O deosebită atenţie acordă P.C.U.S. educării celor mai tineri fii ai poporului sovietic — copiii, adolescenţii. „Asigurarea unei copilării fericite pentru fiecare copil este una din cele mai importante şi nobile sarcini ale construirii societăţii comuniste".

Comunismul nu vine pe neaşteptate — într-o dimineaţă te trezeşti şi vezi că a venit comunismul. Nu, societatea comunistă se construieşte treptat. Iar actuala generaţie de pionieri ai U.R.S.S. vor fi constructori activi ai comunismului.

Comunismul, pentru a putea fi construit, are nevoie de pace. Iată de ce statul sovietic se pronunţă pentru pace, pentru coexistenţă paşnică cu toate statele. Totuşi, atîta vreme cît imperialismul va continua să existe, statul sovietic îşi va păstra şi întări continuu forţele armate necesare să dea o ripostă oricărui agresor. Omul sovietic socoteşte drept cea mai înaltă cinste apărarea patriei dragi, a păcii popoarelor.

In frontul măreţ al ţărilor socialiste păşesc într-un marş triumfal sute şi sute de milioane de oameni, a treia parte din omenire.

„Lichidarea războaielor, instaurarea unei păci trainice pe pămînt — iată misiunea istorică a comunismului". Cuvintele programului răsună în lumea întreagă ca o vibrantă chemare la pace, la coexistenţa paşnică — necesitate obiectivă a dezvoltării societăţii omeneşti — la întrecere paşnică între sisteme, la prietenie între popoare. Atîta timp însă cît statele imperialiste în cap cu S.U.A. refuză să răspundă la această chemare, resping propunerile sovietice de dezarmare generală şi totală, zăngănesc armele — Uniunea Sovietică, ţările socialiste, menţinînd o înaltă vigilenţă, adoptă măsurile necesare pentru asigurarea securităţii lagărului socialist, a păcii generale.

Poporul nostru a dat o înaltă preţuire proiectului de Program al P.C.U.S. prin cuvintele rostite din inimă de iubitul nostru conducător — tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — la sosirea sa la Moscova:

„In proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice..., noi vedem un document al marxism-leninismului creator, de însemnătate principială şi practică imensă. Trasînd sarcinile concrete ale construirii societăţii comuniste în U.R.S.S., analizînd problemele fundamentale ale trecerii omenirii de la capitalism la comunism, Programul P.C.U.S. va fi de un nepreţuit sprijin pentru toate partidele frăţeşti, pentru toate popoarele lumii".

Pentru poporul nostru, pentru oamenii muncii din toate ţările, faptul de a trăi în epoca în care biruie comunismul, instaurînd pe pămînt Pacea, Munca, Egalitatea şi Fericirea tuturor popoarelor, este un nesecat izvor de energie, încredere şi optimism.

Pe şantierul hidrocentralei de la Botkin, regiunea Permsk-U.R.S.S. constructorii se întrec în muncă în cinstea celui de al XXII-lea Congres al P.C.U.S. pentru titlul de „brigadă de muncă comunistă". În foto: Brigada Borinov la lucru.

Bunicul

Cu părul alb, cu sprîncenele stufoase ca o streaşină albă deasupra ochilor slăbiţi, bătrînul „muzicant" îşi tîra încet paşii pe o stradă din Bonn. Mîna-i tremurătoare atingea cu sfială coardele unei chitare vechi, din care picura lin şi slab o melodie tristă. Tristă ca apelul lui către trecătorii grăbiţi şi nepăsători sau nepulincioşi.

Aştepta un bănuţ. Nu cerşea, cînta. Cerşitul e interzis pe străzile Bonn-ului. Bătrînul cînta şi aştepta un bănuţ... Acesta era singurul leu în care ar fi putut cîştiga un ban. Toată ziua a tîrît, nebăgat în seamă, umbra şi melodia după el. Dar în ziua aceasta nici o mînă nu s-a întins spre el. Se înserase demult. Vitrinele luminate cu neon jucau umbre şi lumini fantastice. Bătrînul muzicant, obosit, s-a aşezat pe marginea trotuarului. A aţipit sau poate a intrat adînc în lumea gîndurilor lui. Chitara i s-a desprins uşor din mînă, a picat cu un sunet sec şi a amuţit cu o ultimă notă din cîntecul trist.

— Hei, vagabondule! Marş de-aici! Ia-ţi dibla şi hai cu mine!

Vocea stridentă a poliţistului a fost însoţită de sunetul chitarei izbită cu vîrful bocancului.

— Ruşinea oraşului — continuă poliţistul indignat — nu se doarme pe trotuar. Apoi, privindu-i părul şi barba albă: hai că am eu chilioară cu gratii pentru de-al de voi...

La periferie, departe, într-o căsuţă dărăpănată, un copil, avea ochii aprinşi şi gura uscată de febră şi foame. Greierul foamei îi suna în urechi. Şi parcă auzea paşii obosiţi ai bunicului pe care-l aştepta.

„Auzi? Vine bunicul cu pîine caldă!"

M. CALIN

[illegible] a Uniunii Sovietice în cucerirea Cosmosului

[illegible] că „Vostok-2" a [illegible] zbor de lungă durată

La 6 august 1961 ora 9.00 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietica a fost lansată pe o orbită de Satelit al Pămîntului nava cosmică „Vostok 2".

Nava „Vostok-2" a fost pilotată de cetățeanul Uniunii Sovietice, pilotul cosmonaut maiorul Gherman Stepanovici Titov

Sarcinile zborului au fost

— Studierea influenței asupra organismului omenesc a unui zbor de lungă durată pe orbită și a coborîrii ulterioare pe suprafața Pămîntului :

— Studierea capacității de muncă a omului aflat timp îndelungat în condițiile imponderabilității

Nava-satelit s-a plasat pe o orbită apropiată de cea stabilită prin calcul, cu următorii parametri :

— îndepărtarea minimă de suprafața Pămîntului (la perigeu) de 178 km ;

— îndepărtarea maximă (la apogeu) de 257 km ;

— unghiul de înclinație a orbitei față de Ecuator de 64° 56'.

Perioada inițială de revoluție a navei-satelit a fost de 88,6 minute. Greutatea navei cosmice satelit „Vostok-2", fără să se țină seama de greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare era de 4.731 kg.

In tot cursul zborului au fost stabilite și menținute cu pilotul cosmonaut Titov radiocomunicații bilaterale.

Pilotul cosmonaut a transmis pe frecvența de 15,765 MHz, 20,006 MHz, 143,625 MHz.

Pe bordul navei a fost instalat, de asemenea, un radioemițător „Signal" care a lucrat pe frecvența de 19,995 MHz

Sistemele de bord care asigurau desfășurarea proceselor vitale ale pilotului cosmonaut, au funcționat normal.

Pilotul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov s-a simțit bine.

Zborul navei cosmice sovietice, dirijată de om, a decurs cu succes.

Amănunte referitoare la zborul navei-satelit „Vostok-2"

APARATELE NAVEI ȘI UTILAJUL AU FUNCȚIONAT NORMAL

In cursul celei de-a doua revoluții în jurul Pămîntului cosmonautul maiorul Titov a transmis de pe bordul navei cosmice satelit „Vostok-2" o serie de informații care arătau că zborul decurgea cu succes. Prin canalele de televiziune au fost urmărite de pe Pămînt activitatea cosmonautului și funcționarea aparatelor.

„AM LUAT MASA, MĂ SIMT PERFECT"

Zborul navei s-a desfășurat cu succes. Posturile de radio de pe globul pămîntesc au recepționat emisiunile cosmonautului.

La sfîrșitul celei de-a treia revoluții, între ora 12,30 și ora 13, Gherman Titov a luat masa de prînz. Masa de prînz a cosmonautului era compusă din trei feluri. La sfîrșitul mesei cosmonautul a transmis : „Am luat masa, mă simt perfect".

A FOST INCERCAT SISTEMUL DE DIRIJARE MANUALA A NAVEI-SATELIT

La începutul celei de-a patra revoluții corespunzător cu programul zborului, cosmonautul s-a odihnit timp de o oră. După odihnă cosmonautul a făcut un exercițiu de inviorare și a trecut la efectuarea mai departe a lucrărilor prevăzute de sarcina de zbor.

Timp de o oră maiorul Titov a încercat sistemul de dirijare manuală a navei-satelit. El a raportat că nava-satelit poate fi bine dirijată prin manevrare cu ajutorul unui dispozitiv de comandă manuală.

„SUPORT EXCELENT STAREA DE IMPONDERABILITATE"

În cursul celei de-a cincea revoluții în jurul Pămîntului cosmonautul maiorul Gherman Stepanovici Titov a comunicat : „Ora 15,07 : Pe bord totul e în ordine. Mă simt excelent". „Ora 15,30 : Trecut peste Ecuator. Suport excelent starea de imponderabilitate".

În timpul zborului deasupra teritoriului Uniunii Sovietice au parvenit prin sistemul de radio și televiziune imagini înfățișînd fața liniștită și zîmbitoare a cosmonautului sovietic.

„MĂ CULC, DRAGI MOSCOVIȚI, NOAPTE BUNĂ"

Nava „Vostok-2" a inconjurat pînă la ora 18.00 de șase ori Pămîntul. La ora 18.15 cosmonautul G. S. Titov, zburînd deasupra Moscovei, a comunicat :

„Dragi locuitori ai Moscovei. In cabină toate sînt ca și inainte, presiunea este normală, o presiune excelentă, umiditatea 70 la sută. Temperatura este de 18 grade. Confort deplin. Comfort deplin. Nu vă rămine decît să doriți același lucru. Totul merge bine. Totul merge perfect. Rog să transmiteți iubiților locuitori ai Moscovei noapte bună. Acum mă culc. Faceți ce doriți, eu însă mă culc".

În timpul somnului, conform cu programul de zbor, legătura bilaterală prin radio a fost întreruptă temporar.

Ultimele date ale controlului radiotelemetric au arătat că pulsul cosmonautului în timpul somnului era normal – 58 de bătăi pe minut.

Telegrama adresată de N. S. Hrușciov cosmonautului G. S. Titov

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de N. S. Hrușciov pilotului cosmonaut G. S. Titov :

Tovarășului G. S. TITOV — pe bordul navei cosmice satelit „Vostok-2".

Scumpe Gherman Stepanovici,

Am primit telegrama dumneavoastră, de pe bordul navei cosmice satelit „Vostok-2".

Toți oamenii sovietici sînt nespus de bucuroși de zborul care se desfășoară cu succes, sînt mîndri de dumneavoastră. Vă felicit din inimă pe dumneavoastră, fiu credincios al patriei noastre, al gloriosului partid comunist. Așteptăm reintoarcerea dumneavoastră pe Pămînt.

Vă îmbrățișez,
N. HRUȘCIOV

6 august 1961

Declarația tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în legătură cu lansarea navei „Vostok-2"

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne, care face o vizită în U.R.S.S., a făcut corespondenților sovietici și romîni următoarea declarație în legătură cu lansarea navei „Vostok-2" :

Am aflat cu imensă bucurie vestea lansării in Cosmos a celei de-a doua nave cosmice pilotată de aviatorul cosmonaut Titov Gherman Stepanovici

Aceasta este o uriașă victorie a științei, tehnicii sovietice, a oamenilor sovietici, a statului sovietic, a animatorului tuturor izbînzilor glorioase ale poporului sovietic — partidul lui Lenin.

Felicităm din toată inima pentru acest nou pas in cucerirea Cosmosului poporul sovietic, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernul sovietic și personal pe Nikita Sergheevici Hrușciov, pe toți oamenii de știință care au contribuit la înfăptuirea acestui zbor, pe cutezătorul cosmonaut Titov

Poporul romîn împărtășește pe deplin bucuria poporului sovietic, căruia ii urăm din toată inima noi înfăptuiri mărețe.

Gherman Stepanovici Titov

(Date biografice)

Pilotul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov, care a întreprins un zbor cosmic pe bordul navei „Vostok-2", s-a născut în anul 1935 în satul Verhnee Jilino, raionul Kosiha, ținutul Altai, în familia unui învățător. El este de naționalitate rusă.

El a absolvit școala medie din Nalobiha din același raion. Din 1955 pînă în 1957 el a urmat școala de aviație pentru piloți militari de la Stalingrad, pe care a absolvit-o la categoria I-a, a trecut examenele în domeniul tehnicii pilotajului cu calificativul „excelent". După absolvirea școlii a fost trimis să facă serviciul în cadrul regiunii militare Leningrad.

Gherman Titov este membru al P.C.U.S. El este căsătorit. Soția lui — Tamara Vasilievna — s-a născut în 1937. Tatăl cosmonautului — Stepan Pavlovici, născut în 1910, a predat limba și literatura rusă, iar apoi limba germană într-o școală de șapte ani din Altai. În 1961 a fost pensionat. Mama cosmonautului — Alexandra Mihailovna — s-a născut în 1914.

„Raportez de pe bordul navei cosmice..."

Zburînd deasupra teritoriului Uniunii Sovietice la ora 10.38 (ora Moscovei), pilotul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov a transmis un salut Comitetului Central al P.C.U.S., quvernului sovietic si lui Nikita Sergheevici Hrușciov personal :

Moscova, Kremlin

Raportez de pe bordul navei cosmice sovietice „Vostok-2" Comitetului Central al P.C.U.S. quvernului sovietic si lui Nikita Sergheevici Hrusciov personal zborul navei cosmice sovietice „Vostok-2" se desfăsoară cu succes Toate sistemele de pe navă functionează normal. Mă simt bine Roq să se transmită un salut cordial intreqului popor sovietic.

COSMONAUTUL TITOV

„Vostok-2" a aterizat în regiunea stabilită

Gherman Stepanovici Titov se simte exce'ent

MOSCOVA 7 — (Agerpres). — TASS transmite :

Nava cosmică satelit sovietică „Vostok-2" pilotată de cosmonautul maiorul Gherman Stepanovici Titov a efectuat peste 17 revoluții în jurul Pămîntului în decurs de 25 de ore și 18 minute și a parcurs mai bine de 700.000 km.

In legătură cu îndeplinirea cu succes a programului de cercetări științifice în conformitate cu misiunea de zbor stabilită, a fost efectuată aterizarea navei-satelit „Vostok-2" în regiunea stabilită din Uniunea Sovietică, în apropiere de locul istoric unde a aterizat nava-satelit „Vostok 1", la 12 aprilie 1961, avînd la bord pe pilotul cosmonaut maiorul Iuri Alexeevici Gagarin.

Tovarășul G. S. Titov este sănătos și se simte excelent. Zborul cosmic de lungă durată al cosmonautului sovietic, fără precedent în istoria omenirii, a fost încheiat cu succes. Rezultatele obținute deschid largi perspective pentru dezvoltarea continuă a zborurilor cosmice ale omului.

● Pe lîngă programele artistice organizate, pionierii și școlarii din comuna Ighișu-Vechi, regiunea Brașov, au participat și la acțiuni de muncă patriotică. Astfel, pînă acum, au prășit 2 ha de fasole soia, 1 ha de cartofi și au ajutat colectiviștilor la uscarea borceagului de pe o suprafața de peste 20 ha.

● În cinstea marii sărbători de la 23 August, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Cotu Văii, regiunea Dobrogea, pregătesc un frumos program artistic. Acum, repetițiile la dansurile populare cu specific regional, la cîntecele pionierești despre partid și patrie sînt în toi.

● Concursul artistic organizat de pionierii din tabăra de la Călugăreni, regiunea Oltenia, a fost un bun prilej de verificare pentru echipa artistică a taberei. Pe primele locuri s-au clasat pionierii Chirițoiu Margareta și Sinan Ionel. Ei au fost numiți cei mai buni dansatori ai taberei.

● Pionierii și școlarii din comuna Sudiți, raionul Fetești, îndrăgesc jocurile și întrecerile sportive, dar și munca. O dovadă a hărniciei lor sînt cele 100 kg de spice strînse numai la o singură ieșire pe miriști. Pionierii Bucur Nicolae, Enache Ioana, Vasile Victoria și Nicoară Ștefan s-au evidențiat în mod deosebit.

● Pe lîngă excursiile și jocurile de care s-au bucurat din plin în aceste zile de tabără, pionierii din comuna Poșta-Cîlnău raionul Buzău, au ajutat cu mult drag la construirea căminului cultural din comună. In frumoasa construcție care s-a terminat în cinstea zilei de 23 August este și rodul muncii pionierilor și școlarilor.

Cupa „Scînteii pionierului"

In curînd — finala

A devenit o tradiție ca în fiecare an, în preajma zilei de 23 August, cei mai buni înotători-pionieri din Capitală, să se întîlnească în palpitantele întreceri pentru obținerea Cupei de natație a „Scînteii pionierului". Pentru cele trei faze: pe tabără, pe raion și pe capitală, pionierii s-au pregătit intens.

La ștrandul Mogoșoaia, raionul Grivița Roșie, în multe zile, cu soare puteau fi văzuți antrenîndu-se zeci de pionieri din toate taberele raionului. Cu multă ardoare s-au pregătit în vederea finalei cîștigătorii cupei la concursul din 1960, pionierii raionului 1 Mai. La bazele sportive „Știința-Tei" și „Floreasca" fluierul starterului se auzea în fiecare zi în repetate rînduri, semn că pionierii erau perseverenți în pregătirea lor

În tabăra de la Pădurea Pustnicul, la Palatul pionierilor, la Clubul pionieresc din raionul 23 August, în aproape toate bazinele de înot, pionierii au continuat să se antreneze în vederea finalei.

Pionierii din raionul Grivița Roșie, de pildă, au petrecut alături de alți pionieri din Capitală, zile de neuitat în tabăra de la Snagov. Aici s-au desfășurat întreceri amicale și cu pionierii din alte raioane. Pionieri ca Teșoiu Ion, Nicola Vasile, Ignat Petre, Simionescu Carmen, Dimache Tudorița și alții au obținut un timp bun și s-au calificat pentru finală

Peste 60 de copii din raionul 1 Mai s-au prezentat într-una din zilele săptămînii trecute, la bazinul de înot al Palatului pionierilor desfășurînd faza pe raion și obținînd rezultate foarte bune.

Bine s-au prezentat și pionierii din raioanele 23 August și Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Dar iată că peste cîteva zile va avea loc întrecerea decisivă cînd celor mai buni înotători li se va înmîna Cupa „Scînteii pionierului" și frumoase premii în obiecte. La bazinul de înot al Palatului pionierilor, unde s-au disputat majoritatea întrecerilor pe raion, aceste zile sînt folosite din plin de finaliști Stația de amplificare duce pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale parcului, chemarea la întrecere și invitația de a asista la desfășurarea finalei.

Cele șase cronometre care vor fi prezente la bazin în dimineața zilei de 13 august așteaptă și ele cu nerăbdare

Bazinul a fost văruit și „primenit" gata să-și primească oaspeții. Culoarele multicolore, podiumul pe care primii trei clasați vor lua loc și pe care-i vom aplauda cu toții, sînt gata și ele.

Premiile în obiecte și echipament sportiv sînt pregătite și zîmbesc parcă din colțul lor, curioase să vadă cine le va cîștiga.

Veniți, dragi prieteni, în număr cît mai mare la finala întrecerii de natație a Cupei „Scînteii pionierului", duminică 13 august, orele 8,30 la Palatul pionierilor.

CATALINA POP

In zilele fierbinți de vară, antrenamentele și „concursurile individuale" sînt un minunat prilej de a scăpa de zăduf.

ȘTIRI

Cîteva din zilele petrecute în frumoasa tabără de la Poneasca le-am dedicat întrecerilor sportive. Cea mai frumoasă întrecere a fost aceea în care s-au desfășurat probele spartachiadei pe tabără. Atunci, i-am aplaudat din toată inima pe pionierul Dogaru Eugen, care s-a clasat pe locul întîi la alergări, pe Pascaru Angela, care a ocupat primul loc la aruncarea la țintă și pe alți pionieri care au obținut rezultatele cele mai bune

DĂRĂU RODICA
Tabăra de pionieri și școlari Poneasca, reg. Banat

★

În zilele de tabără, pe lîngă excursiile frumoase făcute, am învățat și noi jocuri pionierești, am organizat multe întreceri sportive. De îndată ce a fost anunțat concursul de atletism, aproape toți pionierii au început să se antreneze. În ziua desfășurării probelor, însă, cei mai buni sportivi s-au dovedit a fi pionierii Neagoe Maria, Puiu Elena și Preda Ion. Tot atunci, membrii echipei noastre de fotbal au învins echipa pionierilor din satul Crînguri cu scorul de 5—0. Bineînțeles, succesele fotbaliștilor au sporit victoriile sportivilor noștri.

COSTIN ADRIANA
comuna Singureni, reg. București

★

Tabăra de pionieri Abrud. Aci am petrecut împreună cu mulți copii, de pe cuprinsul regiunii Cluj, zile minunate de vacanță.

Multora dintre noi ne place să stăm de vorbă despre concursul sportiv organizat în primele zile de tabără. Atunci, întrecerile la tenis de masă au adunat mulți spectatori în jurul mesei de joc dar, nici pe terenul de volei și de fotbal nu erau mai puțini suporteri. Dintre cei care s-au evidențiat în întrecerile sportive sînt și pionierii Ene Marian, Baba Marcel, Miclea Lucia, Mihășan Ana și Bardo Francisc.

Ziua întrecerilor sportive ne-a lăsat amintiri frumoase, pe care le vom povesti cu drag colegilor noștri la școală.

NICULESCU CORNELIU
Tabăra de pionieri Abrud, reg. Cluj

Activitatea noastră

Cînd am aflat că vom crește viermi de mătase, am venit cu toții la școală nerăbdători să-i întîmpinăm pe noii noștri „oaspeți". Dar cînd am văzut semințele mici, mici cît gămăliile de ac, am rămas foarte surprinși. Cum vor ieși din semințele acestea viermi de mătase? Dar gogoșile? — ne întrebam noi. Numai după ce am primit explicațiile necesare, după ce am aflat importanța creșterii viermilor de mătase ne-am apucat serios de lucru. Pionierele Tanase Irina, Borcea Florica și alții au aranjat camera luminoasă, au făcut curățenie, iar Turtoi Călina și Constantin Ștefana aduceau la orele potrivite frunze de dud fragede și curate. După cîteva săptămîni viermișorii începură să țeasă hăinuțe de mătase închizîndu-se în gogoși

Pentru îngrijirea pe care le-am dat-o ne-au răsplătit din plin cu cele 98 kg de gogoși pe care le-am predat. Sîntem mîndri la gîndul că, din firele predate, muncitorii vor țese mătăsuri minunate.

TANASE VASILICA
cl. a VI-a,
comuna Zebil, reg. Dobrogea

Pe adresa clasei a VII-a

Recomandăm absolvenților claselor a VII-a, cîteva din școlile profesionale care îi așteaptă:

Regiunea BACAU:

Buhuși. Școala profesională de ucenici str. Libertății nr. 41, pregătește: filatori de lînă, țesători, finisori de produse textile

Regiunea BANAT:

Arad. Școala profesională de ucenici a Uzinelor textile „30 Decembrie" str. Ion Kiss nr 1 pregătește: confecționeri de îmbrăcăminte, filatori de bumbac, finisori de produse textile, țesători

Regiunea BRAȘOV

Mediaș Școala profesională de ucenici a Întreprinderii „Vitrometan" str. Sticlei nr. 9, pregătește: filatori de bumbac, sticlari, țesători.

Orașul BUCUREȘTI:

București. Școala profesională de ucenici a Întreprinderii „Kirov", str. Verzișori nr. 18-20, pregătește: confecționeri de încălțăminte, tăbăcari, operatori chimiști la prelucrarea cauciucului și maselor plastice

Regiunea DOBROGEA

Medgidia Școala profesională de ucenici a Întreprinderii metalurgice de utilaje, pregătește: turnători formari, modelori în lemn, lăcătuși mecanici montatori strungari în metal

Regiunea HUNEDOARA:

Calan Școala profesională de ucenici a Uzinelor „Victoria" pregătește: sudori, metalurgiști, furnaliști, turnători formari, electricieni instalații de lumină și forță, mecanici pentru utilaj cocso-chimic

Regiunea PLOIEȘTI

Sinaia Școala profesională de ucenici a Uzinelor „I. C. Frimu" pregătește: lăcătuși mecanici montatori strungari în metale, rectificatori de metale

Regiunea SUCEAVA

Iacobeni Școala profesională de ucenici a Întreprinderii miniere, pregătește: mineri, mecanici de mină reparatori de cărbune și minereuri

Povestiri despre „Scînteia"

Tainița unei case cu iederă

de Ilie Purcaru

Era, aici, o pivniță întunecoasă, umedă, cu miros de mucegai. O lampă de gaz, cu lumini de stea obosită. O mașină „Boston" de tipărit cărți de vizită. Teancuri de hîrtie... În decorul potrivit mai degrabă unei închisori (trei pași în lung, doi în lat, tavanul să-l atingi cu capul) trăiau și se mișcau — încordați, cu nervii întinși, cu ochii arși de somn, trăgînd tot timpul de maneta mașinii, culegînd literele cu „flori" minuscule ca niște piciorușe de gîze, sorbind scurt din aerul înăbușitor și din țigările pe jumătate stinse — cîțiva oameni.

Deasupra — o casă îmbrăcată-n iederă, cu un aer pașnic, puțin demodat. Una din acele clădiri care ajută istoricilor să reconstituie — prin analogie — vechiul București. Una din clădirile care îi va ajuta pe istoricii veacului nostru să reconstituie — din însăși povestea pe care o șoptesc parcă zidurile — o filă din cartea de aur a vieții partidului:

Aici, jos, se tipărea „*Scînteia*" ilegală!

Oamenii? Despre ei îți vorbește totul: piatra, cărămida roșiatică a zidului (...de răceala căreia își lipeau cîte o clipă fruntea), pămîntul îmbibat cu cerneală (...dar întărit — beton — de pașii care bătuceau fără istov, cîte 20 și 30 de ore în șir), fereastra cu obroc negru (...decor de închisoare? Poate. Dar ocnașii tot mai văd, printre gratii, o rază, un petic de albastru, sau măcar umbra unei crengi de salcîm înflorit ce se leagănă pe aproape. Pe cînd, aici, ani și ani, numai nopți fără zile!).

Erau cîțiva oameni... *Zețarul:* un bărbat tăcut, aspru, veșnic cu țepi negri pe obraji. Abia însurat, intrase în tipografia conspirației: nu-și mai vedea soția — și ea activistă — cu lunile și cu anii. Omul acesta care primise botezul focului în lupta cu patronii pentru 8 ore de lucru, a muncit odată, aici, cînd trebuia scos un număr urgent, 72 de ore, *trei zile și trei nopți fără răgaz.* Mînca lucrînd: îl hrănea gazda cu lingurița, ca pe-un copil. Ruga să i se pună în gură țigara gata aprinsă, ca să nu piardă nici o clipă... A muncit pînă i s-au închis pleoapele și n-a mai văzut nimic.

Apoi, *mașinistul:* tînăr, rotofei, vesel. Ca meseriaș, o mînă de aur. Oricare din patronii marilor tipografii l-ar fi primit cu brațele deschise; el se exilase singur în hruba cu mucegai. O ciudățenie: deși vechi tipograf, mirosul plumbului îi făcea rău. Într-o tipografie, oricîte ferestre ai deschide, mirosul acesta e mai puternic. Aici, unde fereastra nu se crăpa — precaut — decît în miezul nopții, duhoarea dulce-apăsătoare ți se așternea pe față ca un șervet greu, care te înăbușea. Și totuși. Totuși, într-o tipografie, mașina plană tipărea 300 – 400 foi pe oră. Aici, la „Boston"-ul manual — cîte 1.200!

Corectorul: 17 ani. Bolnăvicios, îndrăgostit de muzică, fredona Simfonia a IX-a și povestea tovarășilor săi despre Beethoven. Pînă la 15 ani, cînd a intrat în U.T.C., analfabet. A învățat singur carte; citind firmele prăvăliilor, afișele ziarelor. S-a trudit și a învățat franțuzește. Se străduia să dea ziarului un aspect frumos, îngrijit. (Și ziarul era, într-adevăr, îngrijit și frumos. Siguranța îl credea tipărit într-un atelier ultramodern!).

În sfîrșit, *gazdele* — nu trebuie uitate gazdele! — erau o tînără pereche. În cartier, pe Principatele Unite, treceau drept singurii locatari ai casei de la nr. 21 A. De aceea străbăteau zilnic zeci de kilometri după alimente. Să le cumpere pe toate, și mereu, din același loc, — să zicem 5 litri de lapte de la lăptarul din colțul străzii — asta ar fi stîrnit bănuieli... Ei se îngrijau de sănătatea tipografilor. De taina tipografiei. (Aproape zece ani, copoii siguranței n-au izbutit s-o descopere!) Ajutau la cules, la tipărit, la corecturi. Așa cum și ceilalți se ajutau între ei...

De dormit, dormeau într-o cameră fără foc. (În casa locuită — aparent — doar de tînăra pereche, trebuia să fumege un singur coș...) Uneori, în plină noapte, cînd dincolo de ferestre totul era cufundat în somn, o veste: „Ne mutăm". În 6 ani, din 1934 și pînă în 1940, au schimbat 12 case, pe 12 străzi deosebite! Așa cereau legile conspirației. Și de fiecare dată — încordare, febră, noi eforturi: *„Scînteia" trebuia să apară mai departe! Și apărea...*

...Erau cîțiva oameni. Unii tineri, frumoși, alții bătrîni, cu fețele brăzdate și frămîntate — dar chipul lor adevărat e același: oameni educați și căliți de partid în spiritul abnegației, al sacrificiului de sine pentru cauza poporului.

...Așa se tipărea *„Scînteia"* ilegală. Așa se plămădea — parcă urmînd o străveche lege a naturii — din bezna, lumina. Așa, din colivia întunecoasă și mucedă, cu apa prelungindu-se pe pereți, plecau spre patru vînturi, ca niște păsări albe, ziarele.

Primul număr legal

de A. G. Vaida

De-abia se împrăștiaseră ultimele umbre ale nopții. Muncitorii de la Lemaître se îndreptau spre uzină, venind care dinspre străzile din apropiere, care dinspre ulițele de dincolo de chei, de lîngă abator.

Timpul era rece, ca în diminețile de septembrie. Lucrătorii nu se grăbeau să intre pe poartă. În urmă cu ani, veneau la lucru după sunetul sirenei, dar acum, fiind război, sirena nu mai suna și plecau de acasă după cum le arătau ceasurile lor, vechi. De aceea mulți veniseră prea devreme. Pînă la intrarea la lucru, s-au adunat grupuri-grupuri, în apropierea porții sau dincolo, la balustrada podului peste Dîmbovița, să mai schimbe un cuvînt, două, despre mersul frontului împotriva hitlerismului, despre arestări de fasciști antonescieni, despre adunarea muncitorilor metalurgiști de duminică și despre multe altele. Deodată, ca ceva neașteptat, un tînăr cu un maldăr de ziare sub braț sări de pe bicicletă și începu să strige cu putere:

— „Scînteia", organul Comitetului Central al Partidului Comunist.

...Muncitorii priviră o clipă nedumeriți către tînăr, apoi se priviră între ei. Unul pocni bucuros din degete și porni de îndată spre cel cu ziare. Întregul grup se luă după el. Imediat un alt grup, apoi altul... pînă ce tînărul se pierdu în mulțime. Se vedeau numai mîini întinse peste capete și nenumărate voci se auzeau cerînd:

— Dă-mi, tovarășe, o „Scînteie". Dă-mi și mie una. Ia, Dumitre, și pentru mine una!

Care cum scăpa din învălmășeală își netezea pe genunchi ziarul și se retrăgea să-l citească singur sau cu alții, care nu reușiseră să și-l procure.

Un om în vîrstă, puțin cocîrjat, și el lucrător la Lemaître, își tăia drum spre uzină cu pași tîrșiți, mirîndu-se de lumea adunată lîngă poartă. Curios să afle ce s-a întîmplat, se îndreptă către unul din lucrători care, sprijinit de fiarele ridicate de-a lungul cheiului, își plimba avid ochii pe paginile gazetei partidului...

— Mă Tudore, mă, — îl întrerupse bătrînul din citit, — ce s-a adunat atîta lume acolo? Iar au prins muncitorii un fascist?

— Nu, nene, răspunse Tudor nemulțumit că fusese întrerupt din lectură. N-a fost prins nici un fascist. E un tovarăș cu „Scînteia".

— Cu ce? făcu bătrînul mirat, îndreptînd urechea spre Tudor.

— Cu „Scînteia", nene Iordache. Cu „Scînteia" Partidului Comunist.

— Cu „Scînteia"?!? — șopti Iordache cu tremur în glas, ca în fața unei bucurii neașteptate. Și ca un ecou al sentimentelor ce-l încercau șopti din nou: „Scînteia" partidului?!? măi... măi...!

Tudor nu ar fi putut spune de ce, în acea clipă, în ochii bătrînului cazangiu Iordache apăruseră lacrimi. Lăsă fără să vrea mîna în care ținea ziarul jos și întrebă îngrijorat:

— Ce ai, nene? Nu cumva...

— N-am nimic, tovarășe... Din contră... mă simt bine... foarte bine... Știi ce înseamnă ziarul ăsta pentru muncitori?... l-am citit încă în ilegalitate... în 1933... atunci, cînd cu luptele ceferiștilor... Tăcu o clipă și privi undeva, peste Dîmbovița, departe, cu gîndul la cealaltă margine a Bucureștiului, dar își reveni și spuse:

— Dă-mi ziarul să-l văd și eu!

Tudor îi întinse tăcut ziarul. Simțea cum îi tremură mîna cuprins de aceeași emoție ca și cazangiul. Iordache împături cu grijă gazeta, o strînse la subsuoară și începu să-și caute prin buzunare ochelarii. De îndată ce putu desluși slova gazetei, zise cu încredințare:

— Ai dreptate! E „Scînteia"!

Privi o clipă la Tudor peste rama ochelarilor și adăugă imediat fericit:

— Uite un apel al Comitetului Central al Partidului

Balada tovarășului care a căzut împărțind „Scînteia" în ilegalitate

de Victor Tulbure

(fragmente)

Omul ce-n noapte trecea,
În zdrențe, cu șapca pe frunte,
Urme de bice purta
În suflet, în sînge, pe frunte.

Dar ochii lumini fulgerau,
Și tălpile sparte și rupte
Parcă spre pisc îl duceau,
Parcă spre crîncene lupte.

— — — — — — — —

— „Om cu strai sărac,
Ce ascunzi sub haină?
Parcă-ai duce un steag!
Parcă-ai duce o taină!

Care bucurii
Fruntea-ți luminează?
Pașii tăi tîrzii,
Încotro cutează?"

— „Un teanc de hîrtii
Strîns duc sub veșminte.
Slovele-s făclii
Și învățăminte.

Scrise sînt cu sînge
Roșii manifeste,
Scut sînt, și-om învinge
Beznele aceste.

Slovele SCÎNTEII
Flăcări să ridice
Și-om învinge răii
Anilor de bice.

Ia-o și-o citește,
Dă-o mai departe,
Brațul nostru crește
Peste jug și moarte".

— — — — — — — —

Mîna ce-mpărțea
Slovele SCÎNTEII
În cătușă grea
Au zdrobit-o răii.

Pașii ce suiau
Către pisc și lupte,
Lanțuri grele au
Și au glezne rupte.

Fruntea a rămas
Dîrză și cumplită.
Geme, în obraz,
Viața, pălmuită.

Noapte, unde-l duci,
Între sentinele?
Nori de plumbi și tuci,
Zornăie oțele.

*

— „Spune! Ți-om da aur,
Vite și pătule,
Pruncii o să-ți aibă
Blidele sătule.

Spune! Vei fi liber
Și-ai să-ți vezi nevasta.
Vei trăi-n mătăsuri,
Vei uita năpasta.

Ce-i mai bine: liber
Sau, în negre zori,
Ciuruit de gloanțe,
Croncănit de ciori?"

Din adîncuri, smulse
Vorbe glasul prinde:
— „Libertatea nu se
Cumpără și vinde.

Ni-i Partidul viața.
Drumul ni-i Partidul.
Vom răzbate ceața,
Vom străpunge zidul.

Pot să mor. În urmă-mi
Brațe milioane
Flutură în soare
Seceri și ciocane".

★

Omul ce cădea
Lîngă nopți de zgură,
Semn de bici purta
Pe obraji și gură.

Pumnii ce strîngeau
Lutul ud de sînge,
Steag de foc strîngeau
Și stropit de sînge.

Piept străpuns de plumbi.
Prevesteau cumplite
Flăcări peste culmi
Mari și răzvrătite.

Ochii de scîntei
Ce vedeau departe,
Printre vîlvătăi,
Dincolo de moarte?

Ei vedeau venind
Oameni, flamuri, care —
Drum nou despicînd
Soarelui-răsare —

Ei vedeau aprins,
Proletar, steag roșu
Fîlfîind pe culmi,
Mai înalt, mai roșu.

Ei vedeau, ca-n vis,
Cum, peste paragini,
Împliniri de vremi
Stau înscrise-n pagini.

Și vedeau cum alte
Mîini cresc înmiite,
Împărțind SCÎNTEIA
Zilei izbăvite:

Cum, citind SCÎNTEIA
Se pornea norodul,
Zării socialiste
Să-i culeagă rodul.

Iar în fruntea luptei,
Clasa muncitoare
Dîrză-nalță flamuri
Roșii către soare.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"